

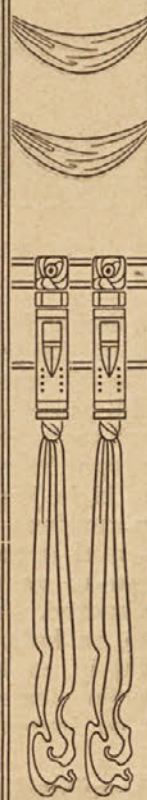
V Ljubljani, v petek, dne 5. maja 1911.

Naročnina za Avstroogersko: 1/4 leta K 1-80 1/2 leta K 3-50 celo leto K 7- za inozemstvo: " " 2-30 " " 4-50 " " 9-		Redakcija in administracija: Ljubljana, Frančiškanska ulica št. 8. Telefon (začasno) 118. Naročnina za Ameriko znaša celoletno 12 K.		Oglasnina za petitno vrsto enkrat 30 vin.. Pri 10 objavah se dovoli 5% pri 20 — 15%, pri 30 — 25% in pri 40 — 35% popusta.	
Leto I.	Posamezna številka 14 vinarjev.	Na naročila brez denarja se ne ozira.	Reklamna vrsta po 1 kroni.	Štev. 11.	

Pogreb narodnega mučenika Arnošta Windischerja.

Blagoslovljenje krste.

Sprevod.

Nune usmiljenke na volišču. Slovenski skladatelj Viktor Parma. Enajstletna virtuozinja. Srbski profesorji v Ljubljani. Prva slovenska uradnica na Koroškem.

Našim klevetnikom.

Dasi je „Slovenski Ilustrovani Tednik“ namenjen izključno le pouku in zabavi, pišemo danes pismo našim klevetnikom. Ker so na lepem slovenskem tako žalostne razmere, smo primorani izpregovoriti resno besedo.

Ustanovili smo list „Slovenski Ilustrovani Tednik“, da bi Slovencem in sploh Jugoslovanom v našem jeziku kazali lepoto slovenske zemlje, seznanjali javnost o slovitih slovenskih sinovih in hčerah. Ne oziraje se na politično mišljenje tega ali onega Slovenca, so odprti predali našega lista vsakomur in vsak nam je ljub in drag prijatelj. Zakaj naše mnenje je, da so v vsaki politični stranki pošteni in značajni ljudje, ki ljubijo svoj narod in delajo zanj poleg nepoštenih in neznačajnih, ki jim je mar le lastna korist, istotako kakor je na vesoljnem svetu raznolikih ljudi raznih plemen. Mislili smo, da razveselimo z našim listom Slovence, brez izjeme političnega prepričanja, ko smo jim ponudili list, kakršnega še dosedaj nismo imeli, list s podobami, brez politične tendence, stoječ na programu prosvete in zabave. A motili smo se. Z rojstvom lista so vstali i njega sovražniki in ne da bi imeli le najmanjši vzrok, so mu stregli po življenju. Zakaj? ... Kdo bi mogel odgovoriti! — Morda zato, ker je **nepolitičen?** Ker je **slovenski?** Ako čitajo in si naročajo Slovenci raznih političnih naziranj **nemške** ilustrovane liste, ki jih izdajajo sinovi onega naroda, ki smrtno sovraži in zatira slovanske narode brez izjeme, potem bi morali pač biti veseli, da smo dobili enkrat **slovenski** ilustrovan list. Ali je premajhen? ... Ali zahtevate od novorojenega otroka, da se postavi v vrste odraslih mož in žen? Mi se trudimo, da ga izpopolnimo in veselimo se, da naš trud upoštevajo naši naročniki, ki nam pošiljajo laskave pohvale in vzpodbudna pisma, ki so častna izpričevala, da list raste na zanimivosti in priljubljenosti. Ali mar zato, ker se tiska v „Učiteljski tiskarni“? Vsak človek gre k trgovcu, ki mu ceno in dobro postreže, le nam bi se naj štele v greh tako postopanje?! — Nekdo nam v nekem slovenskem dnevniku očita vsiljivost. Mi ne poznamo ljudi in pošiljamo mnogim list na ogled. Če komu ni zanj, naj ga vrne! Mnogi slovenski časopisi so pohvalno omenili naš list, hrvatski, srbski in celo češki so ga **laskavo pohvalili** in ga svojim čitateljem priporočili.

Politična strankarska strast pa je med Slovenci taka, da menijo, da **mora vse** služiti političnemu šovinizmu in bratomornemu boju. A v ta boj nas ne spravi nikdo! Hodili bomo pota prosvete, ne kloneč duha, učili narod ljubiti svojo lepo domovino in čistati svoje zaslužne može in žene. Težka pot v teh politično razburjenih časih, a častna. Zaveš, da delamo za dobrobit svojemu narodu in naši naročniki, ki se množijo dan za dnem, pošiljajoč priznanja, nam je v bodrilo.

Ker smo priobčili par slik z ljubljanskih občinskih volitev, še to ni nikako strankarstvo in naše poročilo o teh volitvah je tako nestransko stvarno, da se pač nihče, ki je političen poštenjak, ne more izpodtikati na njem. Seve, kdor išče las v jajcu ...

Slike nun na volišču priobčijo tudi nemški ilustrovani listi in radovedni smo, ali bodo gotovi Slovenci zaradi tega tudi te liste začeli bojkotirati.

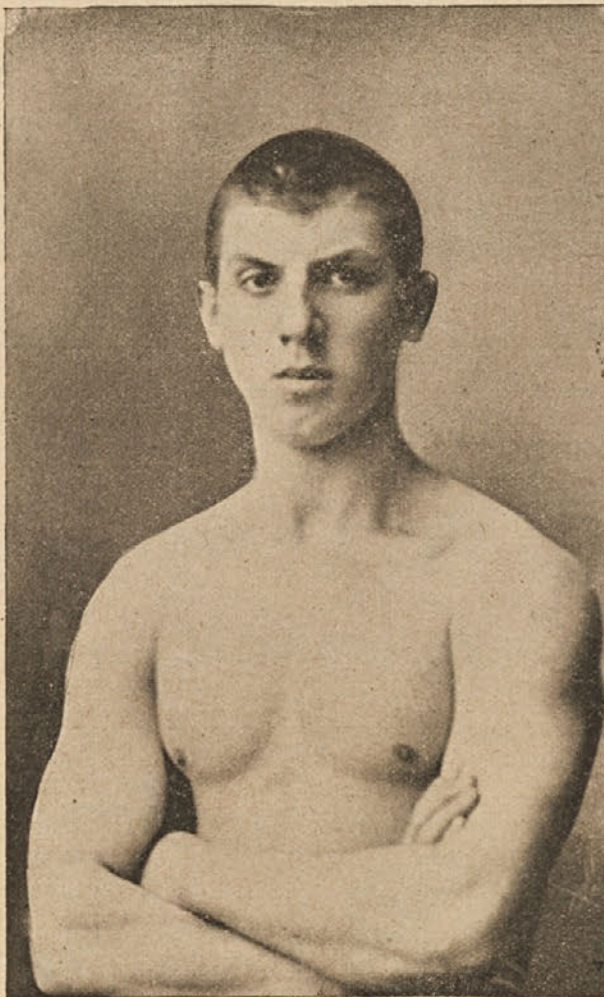
Ker izvestni ljudje razširjajo vesti, da bo „Slov. Ilustrovani Tednik“ kmalu prenehal, izjavljamo s tem, da so vse take govornice **zlobna laž**, da bi se občinstvo splašilo. Našemu listu je **obstoj zagotovljen** in se bo čvrsto razvijal **okljub vsem zaprekam**, ki se mu stavijo.

Uredništvo in upravništvo
„Slov. Ilustrovanega Tednika“.

† Arnošt Windischer

V zadnji številki smo priobčili kratko poročilo o smrti Arnošta Windischerja ter njegovo sliko kot „Sokol“; danes pa priobčujemo nekrolog in 2 sliki o njegovem pogrebu ter eno kot telovadec.

Pogreb tega narodnega mučenika je bil veličasten. Udeležili so se ga ljubljanski „Sokoli“ polnoštevilno in na tisoče in tisoče narodnega občinstva.

Arnošt Windischer kot tekmovalce v Zagrebu l. 1906.

Arnošt Windischer je bil rojen 4. aprila l. 1886 v Ljubljani. Bil je živahnega temperamenta ter je bil jako priljubljen družabnik. Ker je bil precej izobražen, je znal duhovito zabavati vsako družbo. Naročenih je imel jako mnogo časopisov in imel je veliko knjižnico, ki jo je pridno uporabljal ter bil nanjo upravičeno ponosen. Bil je idealen Slovenec, ki je vneto podpiral narodne naprave in ni ga manjkalo pri nobeni narodni prireditvi. Najbolj vnet pa je bil za Sokolstvo, za katero se je začel zanimati že zgodaj in za katero se je zavzemal z vso svojo plemenito dušo. Bil je „Sokol“ ne le po imenu temveč tudi po duhu.

Visoko je spoštoval predvsem češko Sokolstvo, po katerem se je tako lepo razvilo slovensko Sokolstvo. Windischerjeva soba je prava sokolska galerija: polna sokolskih izrekov, diplom in slik. Na eni strani lepo urejena bogata knjižnica, nad njo sliki ustanovitelj Sokolstva Tyrša in Fügnerja, na nasprotni strani slike slovenskih pesnikov Vodnika, Prešerna in Slomška, na tretji steni sliki Jan. Husa in Žiškova ... izpod stropa pa visi ptič sokol z razprtimi porutmi, na katerih nosi slovensko trobojnico.

Leta 1906 se je A. Windischer udeležil sokolske tekme v Zagrebu ter je bil odlikovan z diplomom. To mu je dalo

pogum, da se je udeležil l. 1907 tudi v Pragi tekme, kjer je tudi dobil diplomom. Naša slika „Windischer kot telovadec“ priča, kako krepak mož je bil, ki bi bil častno zastopal, slovensko sokolstvo gotovo še v marsikateri tekmi, da ni kruta usoda posegla v njegovo mlado nadepolno življenje.

Windischerjevo ime je postalo znano po celi slovenski domovini po znanih septemskih dogodkih l. 1908. Demonstracij se je udeležil, kakor tisoči in tisoči drugih Slovencev, tudi on. Po 20. septembru so ga aretirali in je presedel 34 dni v preiskovalnem zaporu. Bil je potem obsojen na šest mesecev težke ječe s posti. Mučne obravnave in strogi preiskovalni 34 dnevni zapor so vplivali zelo nanj. Ker se je jela prav nevarno kazati pri njem bolezen, mu ni bilo treba takoj nastopiti 6 mesečne kazni, temveč ga je sodišče proti kavciji izpustilo na svobodo, šel je na jug, v Dubrovnik, da si pridobi zopet zdravje. Njegova krepka narava je kmalu zmagala in že po 6 tednih se je vrnil v Ljubljano. A spet je moral pred sodišče, kajti vršila se je obravnava proti istim, ki so agitirali za odstranitev nemških napisov v Ljubljani. Tudi tu je bil Windischer zapleten in je bil obsojen še na 2 meseca. Imel je torej presepeti vsega skupaj osem mesecev težke ječe s posti. Hotel je nastopiti kazni takoj, a njegova mamica, ki jo je tako iskreno ljubil, ga je prosila, naj še počaka, kajti upala je — kot mnogi drugi — da bodo o priliki 60 letnice cesarjevega vladanja ljubljanski demonstrantje deležni cesarjeve milosti in da jim bo kazni odpuščen ali vsaj znižana, kakor se je že velikrat zgodilo pri političnih pregrehah — in ljubljanske demonstracije so bile čisto političnega značaja. Arnošt Windischer je sicer ponosno dejal, da za svojo osebo ne reflektira na milost, ker ve, da za Slovence pri vladi ni milosti, a svoji mami ni ljubo še ni nastopil takoj kazni ...

Ni se motil, uganil je; ljubljanske demonstracije takratna vlada ni priporočila cesarjevi milosti temveč so morali v zapore in z njimi tudi A. Windischer. Dne 3. maja 1909 je nastopil svojo kazni. —

Inženier Dussand.

Pretresljivo je bilo njegovo slovo od ljubeče in ljubljene mamice in od dragih prijateljev. Ob 4. uri popoldne se je solznih oči iskreno poslovil od svoje zlate mamice, ki se je žalosti onemogla zgrudila na tla.

Nune usmiljenke na volišču.

„Z Bogom, zlata mamica“, jo je tolažil, jaz grem sicer v škaflo, a čez osem mesecev se vidiva...“ To so bile njegove besede in odšel je s svojimi prijatelji, ki so ga spremili do vrat deželne jetnišnice.

„Vidite, dragi prijatelji, zdaj grem, a ne vem, če se še kdaj vrnem“ je rekel s preroškim duhom. Stisnil je še krepko roke prijateljev ter zginil za zidovjem, ki mu je vzelo svobodo in mu izpodkopalno zdravje.

Dolgi so bili sicer meseci, a ko je presedel 6 mesecev, ga niso hoteli obdržati še ostala 2 meseca, ker še ni bila potrjena

v krogu svojih domačih, pri ljubi mamici, pri dragih prijateljih. A ni se dolgo veselil te sreče, kajti zopet je moral v Dubrovnik, ker je postajala njegova bolezen nevarna.

Nakrat pa je dobil v Dubrovnik brzojavko, da so mu na Dunaju zvišali njegovo dvomesečno kazen, ki jo je še imel prestat, v trimesečno. Vrnil se je iz Dubrovnik sicer nekoliko okreval ter je dne 25. aprila 1910 nastopil še to trimesečno kazen.

Ko se je vrnil iz nje — telesno zopet oslavljen — je bila njegova prva skrb, da se gospodarsko osamosvoji. Ustanovil si je v zvezi s kompanjonom Jesihom v Ljubljani na Starem trgu manufakturno trgovino. Pa malo časa potem, ko je bila otvorjena, je moral leči v posteljo, s katere ni več vstal.

Dne 25. aprila t. l. — torej baš leto dni potem, ko je nastopil svojo drugo ječo — je podlegel zavrtni boleznijetiki. Ni nobenega dvoma, da je njegovo bolezen pospešila baš ječa. Morda bi bil okreval, ko bi ne bil moral celih devet mesecev prebiti za zidovjem kaznilnice. In tako imamo eno žrtev več onih septemberskih dogodkov.

Na pokopališču pri Sv. Križu spi zdaj Arnošt Windischer nevzdrumno spanje poleg Adamiča in Lundra. Njegov grob pa bo eden tistih grobov, ki s spoštovanjem pa tudi z bridko žalostjo misli nanje Slovenec. Arnošt Windischerjev spomin ne bo zginil nikdar in njegovo ime bo za vedno zapisano v zgodovini našega — trpljenja.

Znamenita iznajdba. Znanost neprestano napreduje. Medtem ko se ljudje po

svetu pripravajo in ukvarjajo z visoko in nizko politiko, sede pa učenjaki v svojih tihih delavnicah in raziskujejo. In našli so stvari, ki se o njih ljudem prej še sanjalo ni. Znano je, kako veliko pozornost je zbudilo, ko so nam odkrili t. zv. Röntgenove žarke, ki se dajo imenitno uporabljati posebno v medicini, ker je z njih pomočjo mogoče pregledati človeško notranjost. Zdaj pa se po-

roča, da je francoski znanstvenik Dussand našel novo luč, ki Röntgenove žarke še presega. Imenoval jo je „Neon“. O svoji iznajdbi neče Dussand še nič gotovega povedati.

Ljubljanske občinske volitve. Podrobni izid ljubljanskih občinskih volitev je sledeči: Volitve se je udeležilo 7559 volilcev, med njimi je bilo 1348 volilk. V I. razredu je bilo oddanih 1328 glasov, med njimi 366 ženskih, v II. razredu 3050 glasov (2 neveljavna), med njimi 812 ženskih, v III. razredu pa poleg onih, ki so volili že v I. in II. razredu še 3117 novih (3 neveljavni), med njimi 270 ženskih. Dobili pa so: kandidatje narodno-napredne stranke 5247 glasov (v I. razredu 611, v

Enajstletna virtuoziinja Fanika Brandl v Mariboru.

II. razredu 1370, v III. razredu 3266), kandidatje slovenske ljudske stranke 3999 glasov (v I. razredu 407, v II. razredu 1121, v III. razredu 2471), socialno-demokratski kandidatje 922 glasov (v I. razredu 24, v II. razredu 99, v III. razredu 799) in nemški kandidatje 1762 glasov (v I. razr. 286, v II. razredu 458, v III. razredu 1018). Število narodno-naprednih glasov je torej za 1248 večje nego ono slovenske ljudske stranke in za 1436 manjše nego vseh ostalih strank. Danes prinašamo iz teh volitev še par novih slik in mislimo, da bomo z njimi našim bralcem ustregli.

Viktor Parma. Med najodličnejše in najplodovitejše slovenske komponiste, ki

Slovenski skladatelj Viktor Parma.

ta kazen, oziroma ker se je drž. pravdnik Neuberger pritožil, da je Windischer dobil prenizko kazen.

Ker se je zaznalo, da bo A. Windischer izpuščen iz ječe, so ga pred jetnišnico čakali, pa zaman. A. Windischerja so izpustili namreč že pol ure pred določenim časom in sicer pri stranskih vratih, ker se je oskrbnik Nemeč Rabitsch bal slišati par živijo klicev pred glavnimi vrati. — Ko so to zvedeli prijatelji so se takoj napotili pred Windischerjevo stanovanje, kjer so mu priredili iskreno ovacijo. Radosten jih je Windischer pozdravljal raz okno — še bolj navdušen, kot kdaj prej. Zatrjeval je, kako je srečen, da je zopet svoboden

Prihod srbskih profesorjev v Ljubljano.

1 2 3

Grof Aerenthal (2) in njegova soproga (3) v pogovoru z grafico Boos-Waldeckovo.

Grof Aerenthal na sprehodu s svojimi otroci.

so slavo slovenske glasbe zanesli daleč po svetu, spada brezdvomno Viktor Parma. V zadnjem času nam je spet poklonil novo krasno delo, „Povodnega moža“, ki se bo proizvajal na koncertu „Glasbene Matice“ dne 10. t. m. Ta dogodek nam daje povod, da seznanimo naše bralce s tem našim komponistom.

Viktor Parma je bil rojen dne 20. februarja 1858 v Trstu. Zdaj je c. kr. okrajni glavar v Litiji. Njegovih del je prav veliko število. L. 1894. je bila v Ljubljani premiera opere v treh dejanjih „Urh grof celjski“. Sledila je čez dve leti „Ksenija“, opera v enem dejanju, ki se je vprizorila že tudi v Zagrebu, Varaždinu, Osjeku, Karlovcu, Belgradu, Sušaku in Splitu. L. 1898. je prišla v Zagrebu premiera dramatične romance „Stara pesem“, ki se je leto nato vprizorila tudi v Ljubljani. Potem nam je poklonil tridejansko opereto „Caričine Ama-

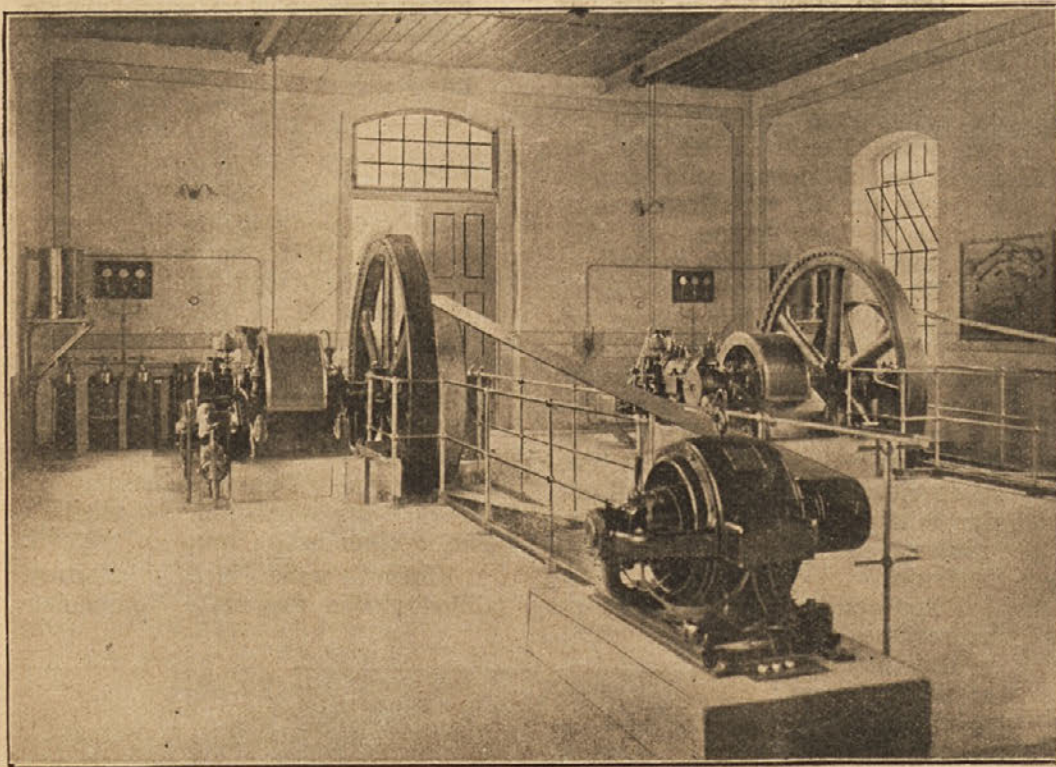
koravnica „Mladi vojaki“ in napitnica „O zlata vinska kaplja ti“, prešli sta takorekoč v popolno last celega naroda. In to je za Parmove kompozicije najboljšo izpričevalo. Od nadaljnjih Parmovih skladb omenjamo še njegove krasne „Zdravice“ za en glas s spremljevanjem klavirja, dalje slovenske valčke „Bela Ljubljana“, „Pozdrav Gorenjski“ in „Triglavske rože“. Najnovejša njegova skladba je „Povodni mož“, balada za soli, zbor in orkester, ki je skomponirana na znano besedilo pesnika Prešerua. Delo je poklonil komponist pevskemu zboru „Glasbene Matice“. Upamo, da to ni zadnje delo našega odličnega komponista, temveč, da bo Slovencem poklonil še marsikatero lepo stvar. — Pa še eno željo in to na naslov našega gledališča: Parma je zložil šest del za gledališki oder, vseskozi lepih. Pa na našem gledališču jih ne vidimo. Namesto njih se šopiri tuje blago, prepogosto

skih profesorjev iz Belgrada in iz drugih mest srbskih je prišla k nam na šolsko-poučen izlet; z njimi je bilo tudi 6 dam. Ze v sredo zvečer so dospeli v Zagreb ter bivali tam ves četrtek do petka opoldne, a zvečer ob pol 6. uri tega dne so dospeli v Ljubljano. Na ljubljanskem kolodvoru jih je čakalo mnogo ljubljanskih profesorjev in njihovih sprog. Dan je bil prej deževen, a takrat se je izjasnilo. Ko so srbski profesorji izstopili iz vlaka, jih je v imenu slovenskih profesorjev pozdravil dr. Plešič; odgovoril mu je voditelj srbske ekskurzije dr. Svetolik Stevanović. Nato so gostje sedli v kočije in se odpeljali v mesto. V prvem vozu sta se peljala sekcijski šef v naučnem min. M. Popović in dr. Stevanović z dr. Plešičem. Zvečer je bila strokovna konferenca.

Mlada skladateljica. Redkokje se najdejo že v otroški dobi umetniki, in ako se najdejo, zbujajo občno pozornost in čudenje. V majhnih, otroških telesih se najde tu in tam tako razvit duh in čuteča duša, česar bi pri mnogokaterih odraslih ljudeh iskali zaman. Tukaj prinašamo sliko mlade umetnice-skladateljice, gđc. Fanike Brandlove, hčerke izdelovalca orgelj iz Maribora, ki šteje še komaj enajst let. Za 80 letni rojstni dan cesarjev je zložila in uglasbila pesem, ter poslala to skladbo Njegovemu Veličanstvu, ne da bi vedeli starši ali kdo drugi o tem. Vladar se je te nadarjenosti enajstletnega otroka tako vzradostil in zavzel, da je odredil naj se skladba pridruži c. in kr. družinski knjižnici „gđc. Faniki pa izrekel najvišje priznanje. — Mlada umetnica se bavi tudi s pisateljevanjem in je enemu naših sotrudnikov poslala svoje spise v pregled. Ti spisi — pravljice, dasi še niso sposobni za tisk, nadkriljujejo vendar takoimenovane šolske naloge in so bogate na fantaziji in pomembne po vsebini.

Grof Aerenthal v Opatiji. Takoj po dobljenem dopustu se je podal tudi naš zunanji minister grof Aerenthal s svojo celo družino v našo prekrasno Opatijo, da se naužije čistega zraka in, da se odpočije od truda polnega (!) dela, katerega je imel z aneksijo Bosne in Hercegovine idr. Tu prinašamo dve sliki. Prva slika nem kaže grofa Aerenthala na sprehodu z njegovimi otroci, a druga grofa Aerenthala (2) in njegovo soprogo (3) v pogovoru z grafico Boos-Waldeckovo (1). Grof Aerenthal stanuje v vili „Quisisana“.

Zadružna elektrarna v Trbovljah. „Eden za vse, vsi za enega“, s tem geslom so si ustanovili v Trbovljah delavni in podjetni možje, omeniti moramo predvsem gosp. župana Voduseka, prvo slovensko zadružno elektrarno, ki ne daje samo

Iz „Zadružne elektrarne“ v Trbovljah: glavna stroja in dinamostroj.

zonke“, ki je dosegla pri premieri v Ljubljani l. 1902. sijajen uspeh, ravnotako kakor pozneje v Zagrebu, Osjeku in Plznu. Leta 1907. je bila v Zagrebu premiera operete „Nečak“, ki se je pela v Ljubljani leto kasneje. Tretja Parmova opereta „Apolonov hram“ se je doslej predstavljala samo v Zagrebu — premiera l. 1909. Nadalje je Parma zložil glasbene točke k narodnim igram „Rokovnjači“ in „Legionarji“. Izmed njih sta po vsem slovenskem svetu znani

brez vsake cene. In tako mlajša generacija Parme prav nič ne pozna, že celo ne njegovih oper. Kulturna dolžnost našega gledališča bi bila, da bi slovenskemu občinstvu pokazalo njegova dela. Saj ni treba vse naenkrat, ampak polagoma, drugo za drugim. Za to gre, da so Parmova dela stalno na repertoarju našega gledališča.

Srbski profesorji v Ljubljani. Pretekli teden je Ljubljana videla odlične zastopnike srbske inteligence. Preko 40 srb-

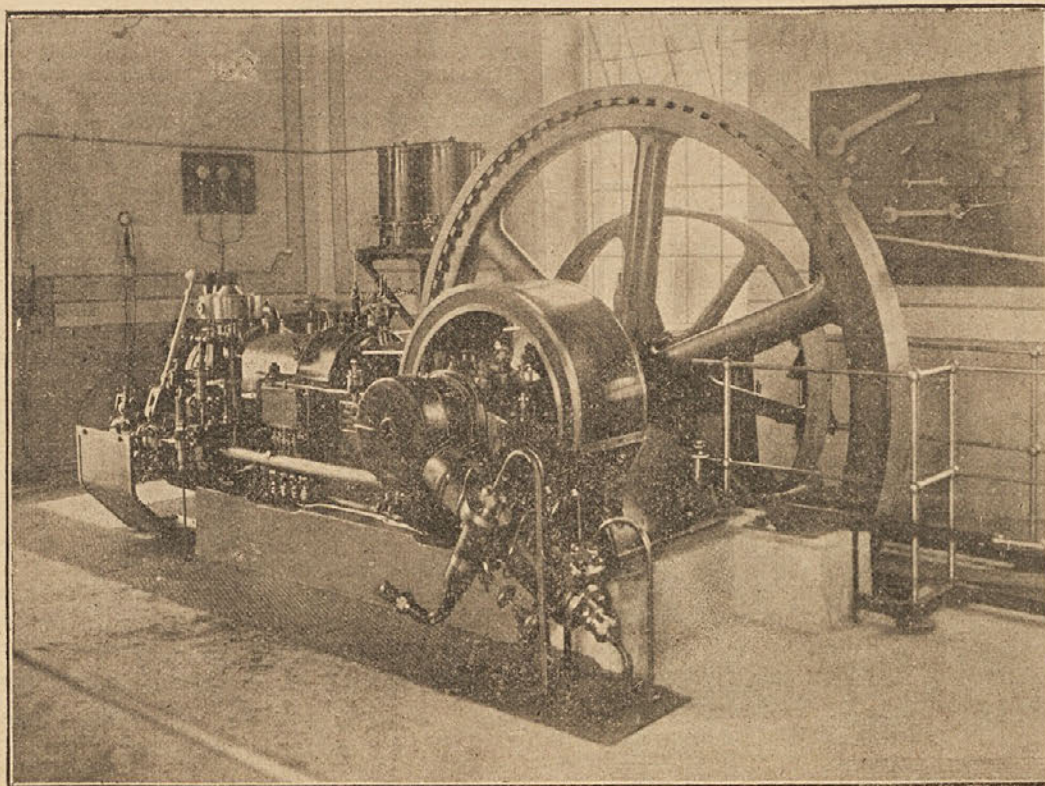
Cementne cevi na stroj ali na roko izdelane v vseh merah, barv, zaup. p. o. ce za tlak, cement za dimnike itd. Zaloga cementa in in stavbnega materiala.

Kranjska betonska tovarna

TRIBUC & MUMIČ. LJUBLJANA

Pisarna, delavnice in skladišča na Tržaški cesti. Telefon šte. 296.

Stopnjice, balkoni, ograje, stavbeni okraski, spomeniki, korita, betonski votli zidaki, pokrivane plošče, nali itd. Edino zastopstvo „Duroлита“ za Kranjsko.

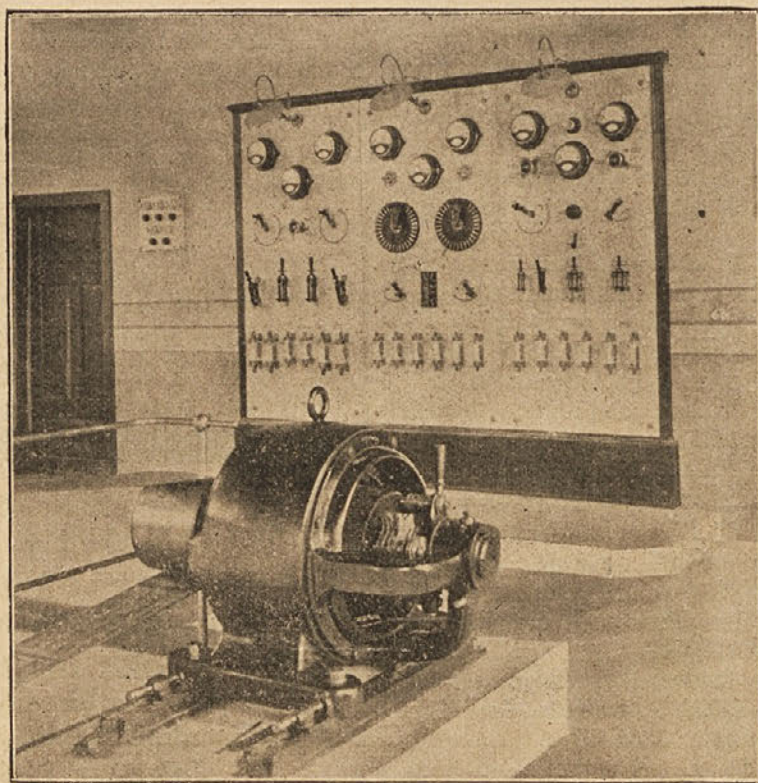
Iz „Zadružne elektrarne“ v Trbovljah: glavni stroj.

električnega toka za razsvetlavo ampak tudi gonilno moč obrtnikom in obeta torej postati v gospodarskem oziru velikega pomena za cel kraj. Krasno opremljena centrala priča, kaj se lahko z združenimi četudi skromnimi močmi doseže. Centralo je izvršila družba za električno industrijo v Weizu, ki je res lahko ponosna na svoje delo kajti s tem si je postavila družba najlepšo reklamo.

Naše slike nam predočujejo notranjost centrale. Dva ležeča stroja, vsak 35 konjskih

izdeluje tudi za električne centrale brezplačno in brez vsakih obveznosti vse potrebne načrte. Pri omenjeni družbi je nastavljenih več slovenskih inženirjev.

Prva slovenska železniška uradnica na Koroškem. Dolgo let je bil vodja železniške postaja v Guštanju gospod Mrzel, par let pa že opravlja zanj posle njegova hčerka gospodična Maruška Mrzel, katere sliko priobčujemo. Gospodč. Maruška Mrzel je prva slovenska takorekoč postajenačelnica. Svoj posel opravlja v občo za-

Iz „Zadružne elektrarne“ v Trbovljah: dinamostroj.

sil močna, gonita vsak po 1 dinamostroj. Stroji se kurijo z nerafiniranim oljem. Olja se porabi na uro za vsako konjsko moč za 2 vinarja. Po noči, ko stroji stoje, oddajajo tok električni nabiralniki, ki se v to svrhu po dnevi napolnujejo z električno silo.

Kdor se natančneje zanima o električnih napravah, zlasti o ustroju električnih zadrugah, naj se obrne na družbo za električno industrijo v Weizu, ki daje radovoljno vsa potrebna pojasnila. Družba

dovoljnost in je jako priljubljena. Gospodč. Mrzel je izborna turistinja in s svojim bratom — ki je sedaj jurist „Triglavan“ v Gradcu — je napravila že obilo lepih tur. Saj je Korošcu takorekoč prirojeno veselje do turistik, ko živi med visokimi veličastnimi hribi.

Cesarjev gradič Gödöllö. Dogodek prav posebne vrste je bila odpoved obiska srbskega kralja Petra v Budimpešti. Za obisk je bilo že vse pripravljeno. Toda v Srbiji ljudstvo s tem ni bilo zadovoljno

in obisk se je moral odpovedati. Kajti v Srbiji je volja naroda nad vse in tudi kralj se ji mora pokoriti. Da bi pa cela zadeva ne povzročala preveč senzacije, se je razglasilo, da je naš cesar prehlajen in da so mu zdravniki z ozirom na zdravje prepovedali hoditi v Budimpešto, kjer je slab zrak, in da zato ni mogel sprejeti srbskega kralja. Namesto v Budimpešto se je cesar odpeljal v svoj ogrski gradič Gödöllö. Ta gradič, ki ga naš cesar tudi sicer rad okiskuje, je oddaljen eno uro od Budimpešte. Sezidan je bil pred dobrimi 200 leti. L. 1867. so ga Madjari kupili in poklonili našemu cesarju.

Za kratek čas.

Oprosti. „Oprostite, gospod grof, tri leta ste mi že dolžni tisoč kron.“ — „O, seveda oprostim!“

Po volilnem shodu. „No, kako je gospodu kandidatu.“ — „Vroče mu je, ker so ga volilci postavili na hlad.“

Res škoda. „Zakaj se ne oženite, gospod doktor; škoda za moža kot ste vi.“ — „Gospodična, jaz sem vendar že oženjen.“ — „Ah, res škoda!“

Prepozno. Deček, kateremu je brivec pred pol ure lase porezal, pride nazaj in brivec ga vpraša, kaj hoče. — „Mati“ so rekli, da ste mi lase prekratko ostrigli.“

Prva slovenska železniška uradnica na Koroškem.

Zaslужil jo je. Ko je bil državni zbor razpuščen, se je vrnil v svoj domači kraj tudi neki dični poslanec. Njegovi prijatelji so mu postavili slavlolik, na katerem je visela lepa krona iz cvetic. Nad krono je bil napis: „Zaslужil jo je za zasluge, ki si jih je pridobil za svoje volilce v državnem zboru.“ — Veter pa je odnesel papirnato krono in ko je prišel gospod poslanec, je visela s slavloloka le zanjka iz vrvice in nad njo je bil napis: „Zaslужil jo je za zasluge, ki si jih je pridobil za svoje volilce v državnem zboru.“

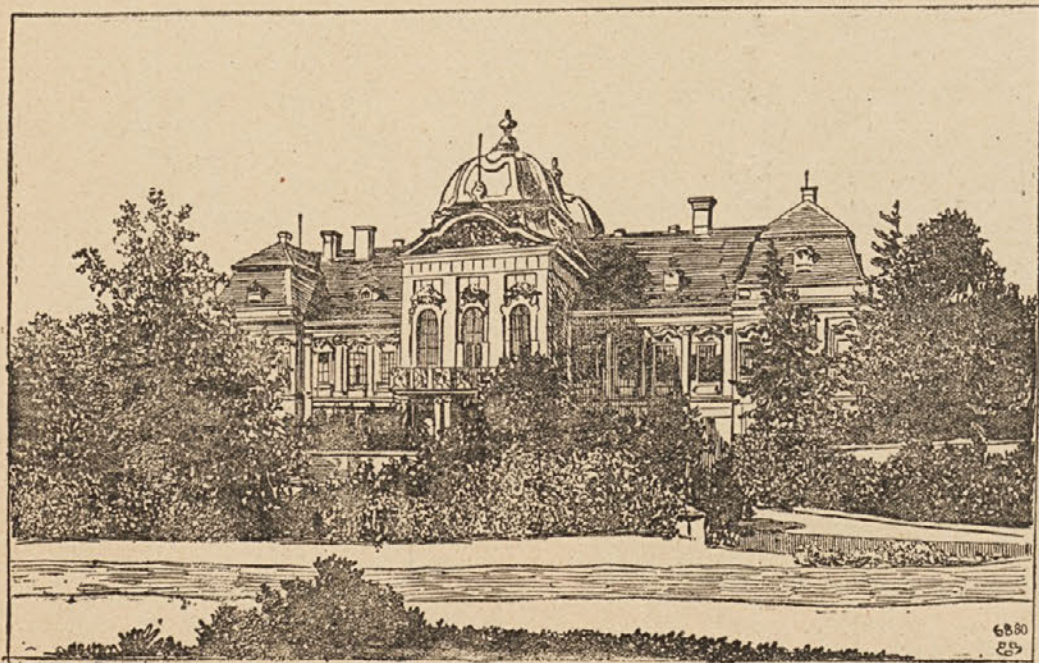
Zato. „Ko ste nasprotnika tako hudo pretepli v čakalnici, ste prišli še nazaj in ste ga zopet pretepevali. Zakaj ste to storili?“ — Obtoženec: „Veste, gospod sodnik, vlak je imel zamudo.“

Skrajno nezaupanje. Stotnik: „Kaj novega, gospod zdravnik?“ — Vojaški zdravnik: „Pešec K. je umrl sinoči.“ — Stotnik: „Ne zaupajte mu, temu simulantu; potojil se je.“

Vrnil. Narednik k rekrutu: „Vi ste najneumnejši človek, kar jih je kdaj bilo pri vojaki. Ali imate kaj bratov in sester?“ — „Da, brata, ki je starejši od mene.“ — Narednik: „Ali je tudi tako neumen kot ste

vi? — Rekrut: „O, ta je še bolj neumen.“
 — Narednik: „No, kaj pa je?“ — Rekrut:
 „Narednik, gospod narednik.“
 Izrek. Kdor nam krajša čas, nam po-
 daljša življenje.

Sklicujte se pri nakupovanju na Slov. Ilustrovani Tednik.

Cesarski grad Gödöllő na Ogrskem.

Drobiž.

Slovenske gospodinje so se že vsepovsod oprijele „Kolinske kavne primesi“, ker so izprevidеле, da je to najboljše blago te vrste. Nobena druga cikorja ne doseže — kaj šele, da bi jo prekašala — te kavne primesi ne glede izbornega okusa, ne glede lepe barve, ne glede prijetnega vonja, ki jih daje kavi ta kavna primes, ki ima poleg tega še drugo neprecenljivo lastnost, namreč, da je pristno domače blago. Od čistega dobička — to je prav posebno treba poudariti — daje Kolinska tovarna za kavne primesi našim narodnim in kulturnim korporacijam na leto prav lepe doneske, v prvi vrsti naši prepotrebni „Družbi sv. Cirila in Metoda“.

Tajni brzojav. V berlinski „Uraniji“ je razkazoval norveški kapiten A. N. Hovland o svoji iznajdbi tajnega brzojava. Dosedaj so se pri brezžičnem brzojavu rabila morzejeva znamenja, tako da je lahko čital brzojavko tudi nepoklican, ako jo je vjel. Že v navadnem prometu je bilo to dokaj sitno, a bolj pomisleka vredno pa bi bilo to v vojnem času. Hovaldov aparat pa brzojavlja namesto morzejevih znamenj prave črke. Te se pri oddaji brzojavke po elektromagnetičnem aparatu spremene v popolnoma drugačna znamenja, katera, ako je med potom vjame nepoklicana oseba, pokažejo celo vrsto števil in črk, ki ne pomenjajo ničesar. Pri vsprejemni postaji se pa ta znamenja po drugem aparatu zopet automatično spremene v pravilne črke, tako, da se pokaže brzojavka v lepo tiskani obliki. Lahko se pa pripeti, da sovražnik ali pa kak drug nepoklican, ki bi imel tak drug aparat, ujame brzojavko in jo prečita. Da se to zabrani, je izumljena priprava, po kateri se mora aparat na nekako gotovo številko naravnati: Le, ako je pri oddajni in sprejemni postaji aparat naravnat na prej dogovorjene številke, delujeta ta dva aparata skupno, drugače pa se pokaže na sprejemnem aparatu zopet cela vrsta različnih nerazumljivih znamenj.

Kaj misli Edison o bodočnosti. Slavni iznajditelj Edison je razkril v nekem razgovoru razna čuda v znanstvu, ki jih imamo pričakovati v bodočnosti. Edison prorokuje, da ni daleč čas, ko bo treba sukno, nit, gumbe in platno vtakniti v stroj, a iz njega bodo prišle v škatlah zložene izgotovljene

obleke. Za izdelovanje pohištva se bo rabilo jeklo namesto lesu. Stroški jeklenega pohištva bodo znašali jedva petino lesenega. Za izdelovanje knjig se bo namesto papirja rabil nikel. Listi iz nikla bodo cenejši in trpežnejši kot papirnati. Edison tudi trdno veruje, da bo mogoče predelovati kovine, tako, da se bo dobilo zlato iz kemičnih sestav. Ker bo potem lahko vsakdo sam izdeloval zlato, ga ne bo nihče hotel vzeti kot plačilo za delo.

Prepoved ženskega dela. Moskvska mestna дума je svoj čas prepovedala žensko potrebo v kavarnah, restavracijah itd. S tem pa je takorekoč na cesto vrgla 4000 žen, ki niso seve takoj mogle drugje dobiti dela. Zdaj namerava mestna дума preklicati svoj prvotni sklep.

Mednarodno aeronautično razstavo je v Peterburgu otvoril velik knez Aleksander Mihajlovič.

Od stopnje do stopnje. Bivši honvedski poročnik Simonides je bil na Dunaju aretiran. V dobi svoje službe v Dubrovniku je ponaredil za 34.000 K menic, potem pa je s svojo ljubico ušel v London. Pozneje se je vrnil na Ogrsko, kjer je spet goljufaril. Obenem je za Italijo oskrboval špionažo. Izdal je Italiji načrte utrdbe Pulja. Potem se je potepal po Italiji in po Rivieri in se je povsod preživljal z goljufijami.

V oceno smo dobili brošurici: **Volja in dejanje** (Psihološka analiza.) Spisal dr. K. O z v a l d. Izdala „Prosveta“, založila pa „Omladina“. Cena 70 h.

Malomestne tradicije. Veseloigra v enem dejanju. Češko spisal V. Š t e c h. Prevel in založil V. M. Z a l a r. Cena 60 h.

Ker nam danes primanjkuje prostora, ocenimo knjižici prihodnjič.

Sprememba posesti ob narodni meji na Koroškem. Posestvo in vrelec Tolstovrške slatine je kupil dosedanji njen najemnik g. A. Oset. G. Oset je vrl naroden delavec, ki je že mnogo storil za probujo in okrepitev narodne zavesti na Koroškem in bo odslej kot samostojen posestnik in podjetnik gotovo še bolj deloval za ohranitev narodne meje v tužnem Korotanu.

Listnica uredništva in upravnštva.

Ta številka se je zakasnela, ker nam tvrdka ni poslala klišejev pravočasno. Največje težkoče za naš list so, da Slovenci žal nimamo svoje kemigrafije, in moramo slike (fotografije) pošiljati v Zagreb,

Dunaj, oz. Prago, da nam naredo klišeje. S pošiljanjem slik tja in klišejev nazaj, se vedno izgubi par dni. Če pa tvrdka ne izvrši naročila pravočasno, ni naša krivda. Ker v ponedeljek 1. maja delavci niso delali, nam tvrdka ni mogla pravočasno vpslati klišejev in se je današnja številka zakasnela, kar naj cenjeni naročniki blagovolijo oprostiti. — Vse one, ki so vpslali slike, prosimo naj oprostite, pride vse na vrsto, a aktualne reči moramo prej priobčiti. Turisti, izletniki, i. dr. amaterfotografi vpošiljajte nam razne slike, tudi pokrajinske. — V upravnštvu našega lista je uveden lep red. Če se pa tu in tam izgubi kak naslov, je kriva ekspedicija, oz. pošta. Blagovolite v takih slučajih reklamirati na upravništvo, ki bo takoj zadevo uredilo. Kako nam pošta tu in tam ponagaja, navedemo le en slučaj. Neki naš naročnik je dobil v ovitku, ki smo mu v njem poslali Slov. Ilustr. Tednik, namesto tega „Kärntner Bauernzeitung“. Krivda ali pomota v tem slučaju gotovo ni na naši strani, ker mi tega časopisa nimamo, niti ne poznamo, temveč je kje na pošti zlobna roka naš list vzela iz ovitka ter onega vanj vtaknila. Cenjene naročnike vljudo prosimo, naj nam takoj vsakokrat nemudoma naznanijo vsako nerednost v pošiljanju, oz. dostavljanju našega lista, da takoj poiščemo krivca. Reklamacije se naj odpošljejo odprte in so poštnine proste.

5000 K zaslužka

plačam onemu, ki dokaže, da moja čudežna zbirka
600 kosov za samo 6 K

ni priložnostni kup in sicer:

1 prava švicarska sist. Roskopf-pat. žepna ura, dobro idoča in točno regul. s pismono 3letno garancijo tovarne, 1 amerik. double-zlata verižica, 2 amerik. double-zlata prstana (za gospoda in damo), 1 angl. pozlačena garnitura (manšetni, ovratniški in prsni gumbi), 1 amerik. žepni nož (5delni), 1 eleg. svilen kravat (barva in vzorec po želji naj-novejše fasone), 1 krasna damska broša (zadnja novost), 1 koristna popotno-toaletna garnitura, 1 elegantna prava usnjata denarnica, 1 par amerik. bontonov z imit draguljem, 1 pat. angl. vrem. barometer, 1 sal. album s 36 umetniškimi in najlepšimi razgledi sveta, 1 krasni ovratni ali lasni koljer iz pravih orientalskih biserov, 5 indijskih proroških hudičkov, ki zabavajo celo družbo, in še 550 različnih predmetov, ki so v vsaki hiši potrebni in nepogrešljivi, gratis. Vse skupaj z eleg. sistem Roskopf žepno uro vred, ki je sama dvojnega vredna, stane

K 6.—

Dobi se po povzetju ali proti predplačilu (tudi znamke se sprejmejo) od:

A. G E L B, razpošiljalnica, KRAKOV 423.

Če se naročita 2 zavoja, se ena prima-angl. britva ali 6 najfinejših platnenih žepnih robocev zastoj pridene. Za neugajajoče denar brez vsega takoj nazaj, tako da je vsak riziko izključen.

Priporoča se

:: slovenska trgovina ::
z modnim in manufakturnim blagom
J. N. Š O Š T A R I Č
MARIBOR, sedaj samo Glavni trg št. 19.

Zahtevajte povsod

ZVEZDNO TKANINO

z znamko „REPATA ZVEZDA“

ki je najboljše blago

== za obleke in perilo. ==

Naroča se pri tvrdki:

Podjetje zvezdnih tkanin „HERMES“
Br. Vokač v Ljubljani.

Hotel „Južni kolodvor“.

Slavnemu p. n. občinstvu naznanjam, da prevzamen s 1. majnikom t. l.

hotel in restavracijo Južni kolodvor
Kolodvorska ulica št. 43

radi neposredne bližine južnega kolodvora priporočam posebno lepo opremljene sobe za tujce. Postrežba točna in po zmernih cenah. Izborna kuhinja in pristna štajerska in kranjska vina.

Za obilen obisk se priporočata

August in Leopoldina Stelzer.

Oldřich S. Kóstelecký:

Humoreske.

Iz češčine prevel Stanko Svetina.

(Dalje.)

Marija je bila hitro kakor izpremenjena. Naglo je stopila k svojemu soprogu, objela ga je in je odgovorila nežno.

„Hugon, prosim, odpusti mi!“

Hugon je poljubil svojo ženo in je rekel:

„No, sedaj zopet poznam svojo Marinko.“ In najbrže vsled utisa tega „spoznanja“ je nadaljeval: „Ne ti, jaz te prosim, da mi odpustiš. Sramujem se. Bil sem trd, osoren, nisem odnehal —“

„Ne, ne, Hugon. Rekel si, da pametnejši odneha. Nočem sicer biti pametnejša od tebe, toda sedaj odneham. Prosim, peljiva se v kočiji.“

„V koči —? kaj praviš, golobičica?“

„Priznavam svojo napako in jo hočem popraviti. Nikdar več, veruj mi, nikdar več ne bom trmasta.“

„Ne, ne, ljubica. Osravitil sem sebe samega. Imaš popolnoma prav: bil sem jako svojeglaven. Toda sedaj odneham. Prosim, napravi se in potem se peljeva v koleslju.“

„Hugon, prosim, lepo te prosim: napravi po moji volji, da ti lahko ustrezem, in se peljiva v kočiji. V koleslju ne bi bila zadovoljna, veruj mi. Vedno bi me spominjal moje današnje trme. Pojdi, peljeva se v kočiji.“

„Toda Karol že zaprega koleselj, glavica.“

„Saj lahko zopet zapreže kočijo.“

„Toda to bi bilo neprestano zaprejanje in izpreganje, angelček.“

„Naj bo! Samo, da ti ustrezem, Hugon. Prosim, odnehaj lepo, da bom jaz lahko odnehala.“

„Toda jaz sem že odnehal, ljuba mucka.“

„Jaz hočem odnehati, Hugon, da te prepričam, da nisem tako trmasta, kakor si si lahko mislil.“

„Ne bodi otročja, Marija. Ko sem prej odnehal, sem odnehal rad, veruj mi, jako rad.“

„Vem, Hugon — toda, no?“ je prosila ženica.

„Kaj pa?“

„Peljiva se v kočiji, kakor si ti hotel. Jaz sem se hotela peljati v odprtem vozu samo zato, ker je zunaj tako krasno — glej, priroda je prebujena —“

„Vidiš, Marija: prej si se hotela peljati na vsak način v koleslju in sedaj zopet v kočiji. Čemu to? Pojdi, peljala se bova v koleslju. In hiti, da ne pojde ta prebujena narava prej spat, preden se odpraviva.“

„Hugon, ti torej nočeš, da jaz odneham?“

„Za božjo voljo! Ako sem odnehal jaz, ni treba tebi odnehati.“

„Hočem ti samo dokazati, da mi je tvoja želja nad vse. In ti zametuješ moj dokaz, Hugon.“

„Ne, ne zametujem, toda —“

„Pogljaj, Hugon, kakšen si. Prej mi nisi hotel ustreči in sedaj zopet ne. Vse proti moji želji.“

„Prosim te, Marija, bodi tako dobra in začni znova,“ je rekel Hugon že nejevoljen.

„Jaz začenjam?“

„Jaz ne. Ako dam zapreči kočijo, se hočeš peljati v koleslju, in če dam zapreči koleselj, se hočeš peljati v kočiji.“

„Hočem ti samo —“

„Prosim te, Marija, nikari ne hoti!“

„Toda, mož!“

„No, kaj? Slednjič boš še razžaljena,

ker sem odnehal. Kdo pa bi moral odnehati, če ne jaz.“

„Jaz!“ je rekla mlada gospa odkritosrčno.

„Ti? to se vidi!“

„Kaj nočem odnehati?“

Pod oknom je zadržal voz. Hugo je pogledal skozi okno, in se je obrnil: „Prosim, napravi se, Marija. Koleselj že čaka. Vzemi klobuk in —“

„Torej nočeš ustreči moji želji, Hugon.“

„Saj sem vendar že ustregel. Kaj pa še hočeš?“

„Da ustrezem jaz tebi. Prosim, peljiva se v kočiji, kakor si ti hotel.“

„Sedaj prosim zopet jaz: peljiva se v koleslju, kakor si želela ti.“

„Že zopet?“

„Zato ker ti že zopet začenjaš!“

„Jaz? Hugon, bodi prepričan, da takega trmastega človeka, kakor si ti, še nisem poznala, kar sem na svetu.“

„Ah, prosim te! Jaz sem trmast! Marija, ali se hočeš torej peljati v kočiji ali ne?“

„Ne. Da boš videl, da hočem odnehati. Gotovo dovoliš, da te prepričam, da znam tudi jaz odnehati, ako odnehaš ti.“

„Marija, prosim, ali pojdeš ali ne?“

„Pojdem, toda samo pod enim pogojem.“

„No?“

„Da se peljeva v kočiji.“

„Vrag naj vzame kočijo in —“ je vzkliknil gospod soprog.

„— in mene, da, in mene. Prosim, samo to še dostavi: in mene.“

„Ta bi se opekeli!“

„No, oprosti, Hugon —“

Hugon je znova začel hoditi po sobi. Slednjič je izpregovoril: „Sedaj smo pravzaprav tam, kjer smo bili že prej.“

(Dalje prih.)

Zamán.

Povest Henrika Sienkiewicza. — Poslovenil Podravski.

(Dalje.)

Presedel je tako za kako uro ter nakrat strepetal . . .

Zavedel se je . . .

Prebudili so se v njem občutki, ki so bili povsem nasprotni onim, katere je okušal doslej. Čutil je, da je bil lačen. Torej je stopil k polici, na kateri so ležale knjige in si je poiskal ondi kos rženega kruha in ga začel urno jesti.

Že dva dni ni imel ničesar v ustih.

IV.

Bližala se je jesen. Po stanovanjih revnejših dijakov je bilo mrzlo. Marsikateri se je ovil z odejo in si nataknil kučmo na glavo ter se razgreval z učenjem. V stanovanjih onih dijakov, ki so imeli s čim kuriti, se je nabralo več kolegov. V klubu se niso shajali več. Izpočetka so si sicer prizadevali ustvariti in uprizoriti nekak nov klub, toda brez uspeha, zakaj na eni strani se je Gustav, na drugi pa Švarc, ki je imel že zdaten vpliv na dijake, složno protivil temu. Zlasti še Švarc, ki je omenjal, da klubi pojedajo dokaj časa, prinašajo pa malo dobička. Ker hotel vpeljati reformo v tem oziru, kar se mu je končno tudi pesrečilo. Ne glede na množico nasprotujočih glasov je zagovarjal to misel na vseučilišču in zlasti še v stanovanju Vasilkoviča, kjer so se shajali pogosteje nego kje drugje. Vasilkovič je stanoval pri Karvovskim, ali bolje Karvovski je stanoval pri Vasilkoviču, zakaj dasiravno je Karvovski, ki je bil premožen (bil je to oni blede mladenič, ki je sviral tovarišem

v klubu) plačeval dokaj večji znesek namemščine nego Vasilkovič, vendar glavna oseba tega kavalirskega gospodarstva je bil naš Žmud.

Prijaznost med tema dvema mladeničema je bila vredna občudovanja in celo nevoščljivosti. Eden fin, razvajen, zal, z glavo polno najbolj plemenitih sanj, nežen in ljubljen od vseh, je plaval lahko skozi življenje sredi ugodnosti in izobilja; — drugi, pravi Litvin, pa je bil oduren, čokast, s kratko pristrizženimi lasmi in iskrenimi očmi, živahen, delaven, energičen, bil je prvemu nekak varuh ali starejši brat. Vasilkovič je imel vneto srce in kakor pravijo, na dlani. Ko je Karkovski nevarno zbolel, stregel mu je z največjim samozatajevanjem podnevi in ponoči in ko je naposled ozdravil, se je Litvin razjokal in ga ošteval od veselja.

„Oh, ti bedak“, je dejal, „da se ti je le zljubilo bolehati. Poskusi mi še enkrat napraviti kaj takega!“

Dijaki so ju imenovali „izbrani par“; stavec, ki je beračil v obližju njunega stanovanja, ukrajinski slepec, katerega sta pogostoma obdarovala z miloščino, ju je imenoval „dobra gospodiča“.

Družilo ju je dokaj odnošajev, a zlasti še eden, katerega takoj povemo. Pripetilo se je, da sta prebila počitnice na deželi pri Karvovskih. Ondi je živela tudi sestra Ksrvovskega, ki pa ni bila zala, toda se odlikovala z nenavadno dobrotljivostjo, tiha in mirna, pravi angel, zagorelega lica in nežne rasti. V to gospodično se je zaljubil Vasilkovič; ljubil jo je po svoje zelo vneto, verjel je njej in sebi in kar je še več: ljubila ga je tudi ona. Njeni starši niso dosti vedeli o tem, ako pa so tudi vedeli, niso ju hoteli ovirati. Gospodična ni bila zala, on pa je bil spoštovan človek, krepkega

značaja, kar je tudi zravnavalo nekoliko razliko društvenega položaja. V ostalem tudi niso hoteli pripraviti sina ob družbo, ki mu je na vsak način mogla prinesiti le dobiček.

Pa še eno dobro stran je imel ta Litvin: ljubil je nad vse svoje starše, „starce“, kakor ju je imenoval. Starca sta sedela nekje v globeli Žmudske, že prav blizu Imflant; bila sta revna in sin ju je podpiral. Stanovala sta v nizki koči, okrog katere je šumel gozd in so obenem žuboreli valovi reke za gozdom in za valčki je bil znovič gozd, kjer je bil oče gozdni čuvaj, a to v pojezerskem zakotju. Kakor so pravili ljudje, je sam zlod stanoval ondi, ki pa vsekako ni delal ovir starcema. Ondi je zagledal Vasilkovič luč sveta.

Ko je bil še deček, je hodil loviti ribe in se potikal za racami ob jezeru ter pobiral gnezda na močvirju. Bil je zdrave in pogumne narave. Pestovala ga je priroda, učile pa so ga tice in drevesa. Pričenši od lesne praproti pa do bukve, ko je s svojim vrhom segala malone v nebo, je vse to bilo zanj knjiga, katere prve besede se je naučil čitati sam. Tičeje ljudovlade so mu razodele svoje zakone; nekoč je videl, kako so bobri delali z repovi jez na potoku; znano mu je bilo, da je za glasom žolne mogoče naleteti na skrite čebele, znal je ukrasti jazbecu mladiče; celo mlade volkulje je prinesel časih žive domu. Ko je nekoliko odrastel, ga je oče naučil čitati, na to je izvlekel iz škrinje nekoliko plesnjivega denarja ter dal sina v šolo. Odslej so se pričeli zanj hujši časi. Treba se je bilo učiti — torej se je tudi učil. Dolgo bi bilo treba praviti, kaj je ondi doživel, preden je dospel na vseučilišče ter postal tak, kakršnega smo spoznali.

(Dalje prih.)

Edina slovenska kislá voda
Tolstovrška slatina

je izbornó zdravilná in osvežujoča
namizná voda.

Slovenci, zahtevajte po-
vsod Tolstovrško slatino.

Naroči se pri oskrbníštvu, pošta Guštanj
(Koroško) in pri založnikih kislíh vod.

Izprašani optik **FR. P. ZAJEC**
:: LJUBLJANA, Stari trg št. 26. ::

príporoča svoj
dobro urejeni
optični zavod
očala, ščipalce,
daljnogledé, to-
plomerje i. t. d.

Nadalje príporoča svojo veliko zalogo
švicarskih ur, zlatníné in sre-
brníné, gramofone od 25 K na-
prej, tudi na mesečne obroke.

Plošče vseh vrst in v vseh jezíkíh
od K 2.50 naprej. — Ceník brezplačno.

Pristen dober
brinjevec se dóbi pri L. Sebeníku v
Spod. Šiški pri Ljubljani.

Redka prilika!

Neka tovarna, ki je trpela vsed povodni, mi
je prepustila razprodajo več tisoč flanelnih odeví
najnovéjših vzorcev in lepíh barv. Vodní madeží
se komaj opazíjo. Odeje so pripravne za vsako do-
mačo porabo. Dolžina 190 cm, širokósta 135 cm.
Razpošíljam po povzetju in sicer 3 lepe flanelne
odeje moderne barve in modernéga vzorca za
9 K, 4 odeje (konjske) 10 K.

Kdor to ponudbo prebere, naj naroči in ne
bo se kesal.

Anton Bekera

c. kr. fin. nadstražnik v p., Nachod (Češko).

Solnčniki
in dežniki
radi velikanske zaloge
po vsaki poljubni ceni.
JOS. VIDMAR, Pred škofíjo 19.

IVAN MARTELANC

stavbni mojster v Barkovljah št. 274
pri Trstu.

ki mu je pred leti kap prebavila prav
oslabila, se ima samo želodčni
tinkтури lekarnarja Piccolija,
c. in kr. dvornéga dobavitelja
v Ljubljani zahvaliti, da je želodec
zopet spravil v red in jo iz hvalež-
nosti najtopleje príporoča.

Gričar & Mejač

Ljubljana, Prešernova ul. 9.

príporočata svojo bogato zalogo vsa-
kovrstnih oblek za gospode,
dečke in otroke, ter velikansko
izbero

v konfekciji za dame.

Lekarnarja **A. THIERRY-jev BALZAM.**

Edino pristen z zeleno nuno kot varstveno znamko. Postavno zajamčeno. Vsaka potvoritev, ponarejanje in vsak prekup drugega balzama s prevarljivimi znamkami se kazensko-sodnijsko zasleduje in strogo kaznuje. Ta balzam je dobrega učinka pri vseh boleznih na dihalih, pri kašlju, bijuv nju, hripavosti, katarju v žrelu, bolečinah v prséh, boleznih na pljučéh, posebno pri influenci, želodčnih boleznih, vnetju jeter in vranice, slabi prebavi, telesnemu zoporu, zobobolu in ustnih boleznih, trganju udov, opeklinah, pri izpuščajih itd. itd. 12/2 ali 6/1 ali ena velika posebna steklenica K 5.

Lekarnarja THIERRY-jevo edino pristno mazilo iz vrtnice

je zanesljivo zdravilo za rane, ščirjevce (ture), poškodbe, vnetja, abscese, odstrani vse nečiste v telo vrinile se reči in stori, da so bolestne operacije nepotrebne. Zdravi tudi pri zastarelih ranah itd. Dve škattli staneta K 3'60.

**Kupi se: Lekarna pri angelju varuhu,
Adolf Thierry v Pregradu pri Rogatcu.**

Dóbi se skoro v vseh lekarnah. Na debelo pa v medicínalnih mírodílnicah.

Dobro rodbinsko kavó

príredi že mali dodatek „pravega :Francka:“ s
kavnim mlinčkom iz tovarne Zagreb. Le vsled
svoje vedosežne izdatnosti in svoje nepreko-
šene kakovosti našel je pravi Franck toli
priljubljeni sprejem v slehrnem gospodínjstvu.

R. DIEHL, veležganjarna, Celje

príporoča svojo veliko zalogo doma žgane
štajerske slivovke, tropinovca, brinovca,
borovničarja, vinskega žganja in domačéga
:: :: :: :: :: konjaka. :: :: :: :: ::

B. Götzl, Ljubljana

:: Mestni trg št. 19. — Stari trg št. 8. ::

skladišče oblek domačéga izdelka za gospode in dečke.
Velika izbera tu- in inozemskega blaga za obleke po meri.

■ Solidná postrežba. ■

■ Vedno nízke cene. ■

Delníška glavnica
5.000.000 kron.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI.

Rezervní fond nad
610.000 kron.

Štritarjeva ulica št. 2

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu in Gorici.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4 1/2 %.